

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204239
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122204239.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcu: I.V.A., s.r.o., so sídlom Komenského 848, 069 01 Snina, IČO: 36 452 751, zastúpeného PETRAN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s. r. o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, proti žalovanému: eCont s.r.o., so sídlom 044 42 Košické Olšany 319, IČO: 36 748 048, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93,058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o zaplatenie sumy 695.564,75 eura s príslušenstvom a o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 21Cb/45/2022-168 zo dňa 24.6.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) zriadil záložné právo na jednotlivé hnutelné veci vo vlastníctve žalovaného, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého uznesenia, v prospech žalobcu na zabezpečenie jeho pohľadávky o sume 695.564,75 eur s príslušenstvom.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 2.5.2022, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 3.5.2022, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 695.564,75 eura a 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 695.564,75 eura od 5.6.2021 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania. V rámci predmetnej žaloby žalobca zároveň podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zriadil záložné právo na hnutelné veci vo vlastníctve žalovaného, špecifikované v petite návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v prospech žalobcu, na zabezpečenie jeho peňažnej pohľadávky o sume 695.564,75 eura s príslušenstvom.

3. Svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že sporové strany uzatvorili dňa 18.9.2018 kúpnu zmluvu, na základe ktorej odpredal žalovaného tovar obranného priemyslu o celkovej sume 135.142,61 eur s DPH. Špecifikácia jednotlivých kusov predávaných vecí mala vyplývať podľa spornej kúpnej zmluvy z prílohy, ktorá mala byť jej neoddeliteľnou súčasťou, ktorá však nikdy nebola zmluvne pripojená a dokonca ani vyhotovená. Predmetná kúpna zmluva vychádzala z jednej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami, a to dohody o dlhodobej spolupráci z rovnakého dňa, na základe ktorej mali sporové strany spolupracovať o predaji tovaru patriacemu žalobcovi a zisk z toho plynúci sporové strany si mali deliť medzi seba. Bez existencie konkrétne vymáhateľnej dohody o delbe zisku, nemá podľa žalobcu kúpna zmluva racionálne opodstatnenie. Žalovaný prezval od žalobcu tento tovar postupne a v priebehu mesiacov január a február 2019, ale dohodu o delbe zisku z odovzdaného tovaru žalovaný uzavrieť odmietol, pretože sa prestal cítiť byť viazaný zmluvou o spolupráci. Žalobca následne vzniesol požiadavku na vrátenie odovzdaného tovaru a spochybnil v

začatých konaniach záväznosť platnej spornej kúpnej zmluvy. Platba v sume 135.142,61 eur v zmysle platne kúpnej zmluvy nikdy nebola reálne uhradená a vo vystavenej faktúre bola bývalým štatutárnym žalobcu vyznačená ako platba zápočtom. Tým, že okolnosti uzatvorenia spornej kúpnej zmluvy a odovzdania určitého tovaru žalovanému sa stali predmetom vyšetrovania v trestnom konaní. Znalec W. B. svojím znaleckým posudkom v trestnom konaní stanovil všeobecnú hodnotu náhradných dielov odovzdaných žalovanými na sumu nie nižšiu ako 872.685,- eur.

4. Žalovaný podal na tunajší súd návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu s tým, že súd prvej inštancie sa s jeho návrhom nestotožnil a konanie zastavil a následne odvolací súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.10.2021 návrh žalovaného na konkurz na majetok žalobcu zamietol konštatujúc, že navrhovateľom predložené výdajky, o ktorých tvrdil, že sú práve prílohou opisujúcu predmet kúpnej zmluvy slúžia na skladové účely a nie je ich možné považovať za prílohu k spornej kúpnej zmluve, pretože nie sú tak označené. Zároveň konštatoval, že sporná kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, pretože jej predmet nie je dostatočne určitý, na čom nič nemení správanie strán po uzatvorení spornej kúpnej zmluvy, ani účtovníctvo žalobcu.

5. V ďalšom žalobca poukázal, že žalovaný dosahoval každoročne všeobecne nízke tržby, ktoré neumožňujú naakumulovať finančné prostriedky na uspokojenie nároku žalobcu vo výške 700.000,- eur. Žalovaný je navyše evidovaný ako dlžník Sociálnej poisťovne. Nárast tržieb za rok 2020 je pravdepodobne spojený s predajom tovaru, ktorý však bol predtým za obdobnú cenu kúpený, o čom svedčí nárast obežného majetku záväzku žalovaného ako aj enormný nárast nákladov na hospodársku činnosť. Žalovaný nedisponoval, a s najväčšou pravdepodobnosťou ani nedisponuje peniazmi na krytie takéhoto záväzku, ktorý zjavne ani nevedie vo svojom účtovníctve. Ku koncu roka 2020 mal žalovaný na bankových účtoch sumu 931,- eur. Jediným zdrojom spôsobilým na zabezpečenie likvidity na uspokojenie žalovaného nároku je teda podľa žalobcu odovzdaný tovar v držbe žalovaného. Za situácie, že hodnota majetku žalobcu predstavuje sumu 570.617,- eur a výška uplatnenej pohľadávky túto sumu ďaleko presahuje, žalovanému bude s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou hroziť úpadok. Tým bude možnosť žalobcu vymáhať svoj nárok reálne nie len že ohrozená, ale prakticky vylúčená.

6. Žalobca pre sprehľadnenie vyššie uvedeného, relatívne zložitého skutkového a právneho stavu v závere zhrňujúco konštatoval, že:

- a) sporové strany podpísali spornú KZ v nadväznosti na zmluvu o spolupráci, ktorej ekonomický zmysel nebol medzi stranami naplnený pre nepoctivé správanie žalovaného, ktorý síce chcel výhodne prijať hodnotný tovar určený na ďalší predaj, ale nesúhlasil s krokmi ekonomického vyváženia straty žalobcu (ods. 2. - 6. tejto žaloby),
- b) žalobca dôverujúc úmyslom žalovaného mu začiatkom r. 2019 odovzdal určitý tovar, ktorý žalovaný dodnes drží, čo sa zistilo v súvisiacom trestnom konaní (ods. 6. - 8. tejto žaloby),
- c) hodnota tohto odovzdaného tovaru bola znalcom v trestnom konaní zistená na sumu nie nižšiu ako 872.685,- eur (ods. 7 tejto žaloby),
- d) konkurzné súdy vyjadrili a plne podporili pre tento spor aplikovateľný prejudiciálny právny záver, že sporná KZ je absolútne neplatným právnym úkonom pre neurčitosť predmetu zmluvy (ods. 9. - 12., 19. - 23. tejto žaloby),
- e) žalovaný musí nadobudnuté plnenie vrátiť, a pre objektívnu faktickú a hospodársku nemožnosť prijať žalovanému odovzdaný tovar späť do majetku žalobcu prichádza do úvahy len peňažná náhrada o sume predstavujúcej všeobecnú hodnotu tohto tovaru (ods. 23. - 27. tejto žaloby),
- f) žalovaný je v omeškaní s vydaním bezdôvodného obohatenia odo dňa 5.6.2021 doposiaľ (ods. 28 tejto žaloby), a
- g) v dôsledku povinnosti vrátenia synalagmatického plnenia žalobca kráti požadované plnenie o sumu, ktorú za odovzdaný tovar žalovaný (pravdepodobne) uhradil (112.618,84 eur bez DPH), a taktiež ho kráti v dôsledku ďalších vykonaných zápočtov na existujúce pohľadávky žalovaného (64.501,41 eur), (ods. 28. - 31. tejto žaloby).

7. Ďalej žalobca konštatoval, že v danom prípade sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (ďalej aj „ZO“) zriadením záložného práva na tovar, ktorým bez právneho dôvodu žalovaný disponuje, pretože:

- a) žalobca nie len že osvedčil, ale aj preukázal existenciu žalovaného nároku o sume 695.564,75 eur,
- b) zo správania žalovaného, ktorý bol upovedomený o neplatnosti spornej KZ a bol vyzvaný na vrátenie plnenia, vyplýva, že svoju zákonnú povinnosť nemieni dobrovoľne splniť,

c) podľa dostupných údajov má žalovaný obchodný majetok podstatne nižší, ako je výška žalovanej pohľadávky, a jej uplatnenie môže priviesť žalovaného do úpadku, v ktorom bude exekúcia ohrozená, až znemožnená

d) sú dôvodné pochybnosti o ekonomickej udržateľnosti hospodárenia žalovaného, ktorý nedisponuje hotovosťou a má nedoplatky na sociálnom poistení

e) z informácií v účtovej závierke je zrejmé, že žalovaný nedisponuje iným majetkom, ako prevažne zásobami a tovarom, ktorými by mohol uplatnený nárok uspokojiť,

f) záložné právo na odovzdanom tovare by potenciálne mohlo do skončenia konania vo veci samej predstavovať pre žalobcu dostatočnú záruku uspokojenia uplatneného nároku, a to či už v konkurze, alebo exekúcii,

g) bezodkladnosť potreby nariadenia ZO spočíva v obave, že uplatnením nároku bude žalovaný v zmysle § 11 ods. 2 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii povinný iniciovať vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, resp. je na to povinný už teraz, alebo môže odovzdaný tovar predat' v obchodnom styku, a tým znížiť možnosť uspokojenia žalobcu,

h) navrhované ZO spĺňa zásadu proporcionality, pretože ako prostriedok ultima ratio sleduje naliehavú potrebu preventívnej ochrany práv žalobcu v prípadnej exekúcii, pričom navrhovaný zásah do práv žalovaného je zanedbateľný a komparatívne menej významný ako priame ohrozenie práv žalobcu na spravodlivé usporiadanie vzťahov. Ako už žalobca uviedol v tejto žalobe, tovar, ktorý žalovaný získal na základe neplatného právneho titulu, je špecifikovaný znalcom na str. 50 - 55 ZP. Uvedenú časť ZP preto žalobca transformoval do petitu navrhovaného ZO, ale súdu prvej inštancie ho doložil aj vo formáte MS Word.

8. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 334, § 335 ods. 1, § 343 ods. 1, 2, 3 a § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

9. Podľa súdu prvej inštancie sledovaným účelom návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je obava, že exekúcia bude ohrozená, resp. odstránenie tejto obavy, pričom dosiahnutie tohto účelu - odstránenie obavy, že by prípadná exekúcia mohla byť ohrozená, možno dosiahnuť práve nariadením navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel.

10. Po oboznámení sa s návrhom žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia mal totiž súd prvej inštancie za to, že okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia boli žalobcom osvedčené a zároveň tu existuje potreba úpravy pomerov strán sporu takým spôsobom, že sa rozhodnutím súdu zriadi záložné právo na hnutelných veciach (špecifikovaných v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia) žalovaného ako dlžníka žalobcu, keďže bez tohto predbežného zabezpečovacieho opatrenia, bez tejto predbežnej ochrany poskytovanej žalobcovi pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci, by mu bezprostredne hrozila ujma v podobe zhoršenia jeho právnej pozície, keďže bez zriadenia záložného práva by v konečnom dôsledku mohlo dôjsť k zmareniu žaloby žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáha zaplatať pomerne vysokej sumy 695.564,75 eura s príslušenstvom, takým spôsobom, že by došlo k ohrozeniu, resp. zmareniu prípadnej následnej exekúcie, t. j. prípadného núteného výkonu právoplatného rozhodnutia, ktorého vydanie sa v blízkej budúcnosti môže reálne predpokladať, v súvislosti pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v dostatočnej miere už aj osvedčeným nárokom žalobcu, ktorý má voči žalovanému vo výške 695.564,75 eura s príslušenstvom titulom vydanie bezdôvodného obohatenia.

11. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovel, keď vydal toto uznesenie o zabezpečovacom opatrení, ktorým zriadil záložné právo na hnutelných veciach žalovaného ako dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu ako veriteľa, keďže žalobca preukázal, že je tu v danom prípade obava, že prípadná exekúcia na podklade rozhodnutia, ktorého vydanie sa v bezprostrednej budúcnosti predpokladá, by mohla byť ohrozená, lebo podľa dostupných údajov má žalovaný obchodný majetok podstatne nižší, ako je výška žalovanej pohľadávky, a jej uplatnenie môže priviesť žalovaného do úpadku, v ktorom bude exekúcia ohrozená, až znemožnená.

12. O náhrade trov konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí o veci samej.

13. Proti tomuto uzneseniu ako celku podal žalovaný včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) CSP.

14. Žalovaný mal za to, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia s tým, že ak mal súd za to, že návrh vo veci samej je dôvodný, potom opomenul uviesť, ktoré konkrétne dôvody uvádzané žalobcom ho k tomuto záveru priviedli. Ak mal súd za to, že existuje dôvodná obava zo zmarenia prípadného výkonu exekučného titulu, bol povinný uviesť, ktoré konkrétne dôvody uvádzané žalobcom a ktoré dôkazy ho k tomuto záveru priviedli. Vydanie takéhoto rozhodnutia podľa žalovaného kladie mimoriadne zvýšené nároky na jeho odôvodnenie, a to predovšetkým na odôvodnenie reálnej existencie hroziacej ujmy, ktorú je súd povinný odôvodniť konkrétne s poukazom na konkrétne tvrdenia navrhovateľa a konkrétne dôkazy, z ktorých súd vychádza.

15. Tvrdenie žalobcu, že výška jeho pohľadávky prevyšuje obchodný majetok žalovaného a že v prípade úspechu by musel žalovaný podať voči sebe návrh na vyhlásenie konkurzu, je podľa žalovaného absurdné, keď zmyslom zabezpečovacieho opatrenia je zabrániť ohrozeniu výkonu rozhodnutia ešte pred skončením súdneho konania, nie až po ňom. Navrhovateľ je preto povinný osvedčiť, že reálne hrozí, že žalovaný zmenší, alebo zaťaží svoj peňažný majetok ešte pred vydaním rozsudku. V rozpore s tým navrhovateľ tvrdí podľa žalovaného presný opak, keď uvádza, že žalovaný má v súčasnosti obchodný majetok, ktorý by potenciálne mohol žalovaný nárok uspokojiť. Žalobca nikde ani len netvrdí, a už vôbec nepreukazuje, že by žalovaný už teraz po začatí konania, alebo potom, čo ho žalobca vyzval na plnenie, vykonával akékoľvek právne alebo faktické úkony smerujúce k zníženiu hodnoty svojho majetku, alebo inak ohrozujúce budúci výkon rozhodnutia. A teda podľa samotného žalobcu má žalovaný dostatočný majetok na uspokojenie prípadného nároku a nie sú preukázané žiadne úkony smerujúce k jeho úmyselnému zmenšeniu. Je potom dôvodná otázka, na základe čoho vlastne súd svoje arbitrárne rozhodnutie vydal.

16. Samotná skutočnosť, že výška žalobnej istiny prevyšuje hodnotu majetku žalovaného, nemôže byť podľa žalovaného sama o sebe dôvodom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia s tým, že navrhovateľ sa nemôže zbaviť povinnosti preukázať, že u žalovaného je obava, že budúci výkon rozhodnutia úmyselne ohrozí. Pritom už len zo samotných tvrdení žalobcu mal mať podľa žalovaného súd za preukázaný právny opak. Samotný žalobca predsa uvádza, že svoju domnelú pohľadávku voči žalovanému uplatňuje dlhodobo, dokonca aj pokusom o iniciovanie trestného konania s tým, že má dlhodobú vedomosť o tomto domnelom nároku žalobcu a napriek tomu žalovaný neurobil jediný úkon, ktorým by mohlo byť jeho prípadné uspokojenie pohľadávky ohrozené. Okrem toho aj samotný žalobca tvrdí, že predmet kúpy má žalovaný stále vo svojom majetku, a to aj napriek tomu, že ho nadobudol pred štyrmi rokmi a predaj vojenského materiálu je jeho podnikateľská činnosť, ktorý žalobca má stále u seba tento tovar aj po štyroch rokoch od jeho nadobudnutia, a to, že žalobca sa voči žalovanému domáha svojho nároku už najmenej dva roky a tiež to, že žalovaný kontinuálne vykonáva svoju podnikateľskú činnosť zameranú na dosiahnutie a zvýšenie svojho zisku úplne ušlo pozornosti súdu prvej inštancie. Podľa žalovaného nie je možné vydať zabezpečovacie opatrenie, ak navrhovateľ ani len netvrdí, že konanie žalovaného odôvodňuje obavu z úmyselného marenia budúcej exekúcie.

17. V ďalšom žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na nedôvodnosť nároku vo veci samej, ako aj na nepreukázanie výšky nárokov vo veci samej.

18. Vzhľadom na uvedené žalovaný v rámci svojho odvolacieho petitu žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietne (zrejme mal žalovaný na mysli zabezpečovacieho opatrenia - poznámka odvolacieho súdu).

19. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veciach 3Cdo/146/2013, ako aj na rozhodnutie Veľkého senátu občianskoprávného kolégia 1VCdo/2/2017 z 19. apríla 2017 uviedol, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP naplnený nie je. Bez ohľadu na uvedené bol žalobca toho názoru, že súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie primerane s tým, že žalovaný sa mýli pri svojom presvedčení, že odôvodnenie musí riešiť ohrozenie vzniku ujmy na strane žalobcu, pretože táto podmienka bola povinný v čase účinnosti O.s.p. (§ 75 ods. 2), zatiaľ čo CSP sa hrozba vzniku ujmy chápe len ako ohrozenie riadneho priebehu exekúcie, čo je podmienka zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 ods. 1 CSP, ktorej sa súd náležite venoval.

20. Podľa žalobcu bolo by zjavným nezmyslom, aby súd v prípade stotožnenia sa s dôvodmi návrhu na zabezpečovacie opatrenie musel opakovať všetko, vrátane toho čo už uviedol žalobca vo svojom návrhu. Pri rozhodovaní o návrhu na zabezpečovacie opatrenia súd rozhoduje na základe osvedčenia, t. j. prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčené skutočnosti na súde sa so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné, no nevyžaduje sa ich nepochybné preukázanie. Keďže dôvody nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v návrhu sú buď osvedčené z tvrdeného skutkového stavu, alebo nie, potom aj súd s odkazom na jeho znenie buď vyhovie alebo pre jeho nedostatočnosť ho zamietne.

21. Žalobca sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného na charakter zabezpečovacieho opatrenia, ktorý mal byť zúžený iba výlučne na prípady znehodnotenia majetku žalovaného keď cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa zriadením záložného práva na jeho majetok s cieľom zredukovania nebezpečenstva neuspokojenia jeho pohľadávky, ktoré môže nastať bez pochyb aj udalosťou mimo jeho vôľu. Nie je pritom dôležité či ide o úplné vylúčenie, alebo len podstatné sťaženie možnosti úspešnej exekúcie.

22. Podľa žalobcu aj v súčasnosti sa môže žalovaný považovať za dlžníka v platobnej neschopnosti (§ 3 ods. 2 ZKR) s tým, že je jednoznačné, že žalovaný nemá prostriedky na úhradu žalovanej sumy, a to aj po jej prípadnom priznaní v súdnom konaní, keď bude situácia žalovaného na hrane úpadku.

23. V ďalšom sa žalobca v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu žalovaného vyjadril dôvodom nároku vo veci samej a k samotnej výške uplatnenej pohľadávky.

24. K uvedenému vyjadreniu žalobcu žalovaný svoje vyjadrenie nepodal.

25. Krajský súd ako odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

26. Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukazuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

27. Odvolacie námietky žalovaného nie sú dôvodné.

28. Zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva na veciach z dôvodu obavy, že budúca exekúcia bude ohrozená, je novým procesným inštitútom, ktorý zaviedol Civilný sporový poriadok, účinný od 1.7.2016. Zabezpečovacieho opatrenia prichádza do úvahy prednostne pred neodkladným opatrením (do 30.6.2016 tento účel plnili predbežné opatrenia), čo je vyjadrené v ustanovení § 324 ods. 3 CSP, keď neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

29. Podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je obava, že budúca exekúcia bude ohrozená so zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu zabezpečovacieho opatrenia; ako ich možno vyvodiť aj z dôvodovej správy k predmetným ustanoveniam; možno zároveň konštatovať, že pre rozhodnutie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nie je potrebné vykonávať dokazovanie, a splnenie predpokladov pre jeho nariadenie možno vyvodiť zo skutočností, tvrdených žalobcom, ktoré boli osvedčené aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti; keď pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia prevláda záver na rýchlosti rozhodnutia pred požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

30. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

31. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne opraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

32. Podľa § 343 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriadi vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

33. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

34. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení, čo je odôvodnené v príbuznosti oboch inštitútov, ktoré oba slúžia na zabezpečenie ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je rýchla úprava právnych pomerov strán sporu pre prípad, že by mohla byť exekúcia ohrozená. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby bolo osvedčené také správanie žalovaného, ktoré môže zakladať odôvodnenú hrozbu zmarenia výkonu exekúcie uplatňovanej pohľadávky.

35. Hoci z charakteru zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pri vydaní konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné, je podľa odvolacieho súdu nutné, aby bola osvedčená existencia reálnej obavy, že prípadná exekúcia v prípade, ak bude žalobca v konaní vo veci samej úspešný, bude ohrozená. Zároveň musia byť splnené predpoklady na zriadenie záložného práva v zmysle § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia je na mieste použiť s cieľom zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa, ak tento v návrhu preukáže, že je tu dôvodná hrozba zmarenia exekúcie.

36. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu so zreteľom na skutočnosti vyplývajúce z listín, ktoré sú obsahom spisu, dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobca, ktorý sa vo veci samej proti žalovanému domáha zaplattenia sumy 695.564,75 eur s príslušenstvom osvedčil skutočnosti odôvodňujúce v danej veci nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

37. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že žalovaný nedisponuje majetkom, ktorý by v prípade úspechu žalobcu vo veci samej uspokojil jeho pohľadávku v celom rozsahu, keď okrem žalobcu existuje proti žalovanému judikovaná pohľadávka Okresným súdom Prešov, uznesenie vo veci 7C/57/2021 zo dňa 9.9.2021 vo výške 240,28 eur s tým, že samotný žalovaný vo svojom odvolaní priznáva, že výška žalobnej istiny presahuje hodnotu majetku žalovaného. Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že táto skutočnosť sama o sebe nemôže byť dôvodom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, avšak aj keď tento nárok nie je preukázaný, javí sa minimálne ako osvedčený, keď odvolací súd poukazuje na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach vo veci 3CoKR/27/2021 zo dňa 28.10.2021, ktorým zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu a ktorý na základe vykonaného dokazovania konštatuje absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 18.9.2018 z dôvodu nedostatočnej určitosti podstatnej náležitosti v predmete kúpi.

38. Poukazom na uvedené, nakoľko z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplýva vlastníctvo žalovaného k inému okrem finančného majetku, t. j. nehnuteľnostiam, prípadne právam alebo iným majetkovým hodnotám, ku ktorým by prichádzalo v úvahu zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zakladá dôvodnú obavu, že v prípade, ak bude žalobca vo veci samej úspešný, bude exekúcia ohrozená. Za daných okolností je preto potrebné zaistiť prípadnú vymožitelnosť peňažného nároku uplatneného žalobou vo veci samej nariadením zabezpečovacieho opatrenia o zriadení záložného práva k hnutelným veciam, ktoré sú v súčasnosti v držbe žalovaného.

39. Zároveň odvolací súd poukazuje, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia sa v neprimeranom rozsahu nezasiahne do práv žalovaného v spojení s predmetom záložného práva, keď táto ľarcha mu nebráni vo výkone jeho vlastníckeho práva (žalovaný môže s týmito hnutelnými vecami bez akýchkoľvek obmedzení nakladať). A teda mu v dôsledku nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nehrozí vznik závažnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorá by mohla byť (za určitých okolností) dôvodom pre zamietnutie podaného návrhu.

40. S poukazom na odvolacie námietky žalovaného odvolací súd poukazuje, že pre účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nemôže prejedikovať práva a povinnosti sporových strán a žalobca nemusí svoje tvrdenie preukázať spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť, tak ako v spore vo veci samej, ale postačuje len osvedčenie rozhodujúcich skutočností s tým, že vykonanie ďalších dôkazov na preukázanie pravdivosti tvrdenia žalobcu bude predmetom konania vo veci samej.

41. Vyššie uvedené platí aj pokiaľ sa týka tvrdenia žalovaného v odvolaní, ktorý argumentoval, že tovar, ktorý je predmetom zabezpečovacieho opatrenia má aj po štyroch rokoch od jeho nadobudnutia. Zároveň treba zdôrazniť aj to, že pre posudzovanie existencie hrozby zmarenia exekúcie je nevyhnutné brať do úvahy skutočnosť, že predmetné konanie vo veci samej začalo v ten istý deň ako bol podaný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, t. j. dňa 3.5.2022 s tým, že doposiaľ vo veci samej, okrem vyjadrenia sporových strán, nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Preto by bolo predčasné vyvodzovať zo správania žalovaného ako dlžníka, ktorý sa doposiaľ nezbavil týchto hnutelných vecí, záver o neopodstatnenosti takéhoto návrhu, keď žalovaný bude mať, v prípade ak by bol vo veci samej neúspešný, dostatočnú dobu reagovať na blížiacu sa splatnosť predmetnej pohľadávky, a to nielen ohľadom na pravdepodobnú dĺžku štádia konania pred súdom prvej inštancie, ale aj dĺžku konania pred odvolacím súdom, t. j. až do doby pokiaľ sa takéto rozhodnutie, ktoré by zaväzovalo žalovaného k úhrade pohľadávky žalobcu, nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným. Zo samotnej skutočnosti, že žalovaný doposiaľ v štádiu pokiaľ sa žalobca domáhal dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného, sa nezbavil predmetu kúpnej zmluvy neznamená podľa odvolacieho súdu, že tak nemôže urobiť v prípade, ak konanie vo veci samej bude pre neho negatívne.

42. S poukazom na uvedené preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu, súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd nerozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, o ktorých rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (§ 262 ods. 1 CSP).

46. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).